

Til fru Else Theill Sørensen skal jeg sige, at jeg har ikke læst den pågældende artikel; jeg har ikke haft mulighed for det, fordi vi startede så tidligt i salen i dag. Men jeg vil sige om de citater, at det, man hele tiden skal holde sig for øje, er, at vi har samme opfattelse som regeringen: at resolution 1441 ikke giver grundlag for militær intervention. Det er vigtigt at fastholde det, for det har regeringen sagt, og udenrigsministeren har så sent som for nogle ganske få timer siden skrevet under på, at han står ved citatet på forsiden af Politiken i dag.

Det skal alle, der vurderer denne sag, hele tiden holde sig for øje. Det er ikke gjort med 1441. Der skulle en ny sikkerhedsrådsbeslutning til, en ny vurdering og en ny beslutning, og i hvert fald skulle Sikkerhedsrådet ind i sagen og vurdere den.

Tredje næstformand (Kaj Ikastrup):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30 med hr. Peter Skaarups ordførertale.

Mødet udsat kl. 12.48

Mødet genoptaget kl. 13.30

Forhandlingen genoptages

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil indskærpe over for ministrene, at de skal være her til tiden. Det gælder også ordførerne af hensyn til afvikling af møderne her i salen.

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

I dag skal vi tage stilling til et afgørende spørgsmål: Skal Danmark være med i en aktion, der kan sikre, at Saddam Hussein bliver afvæbnet militært? Eller skal Danmark sidde med korslagte arme og lade Saddam Hussein fortsætte med at lege kispus med omverdenen, som han har gjort i de sidste 12 år og siddet den ene FN-resolution efter den anden overhørig?

I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at på et eller andet tidspunkt må og skal der trækkes en streg i ørkensandet, der sikrer, at Saddam Hussein bliver afvæbnet. Man kan så være i tvivl hen ad vejen om, hvad man skal gøre, og

hvornår man skal gøre det. Nu står vi i den situation, at vores vigtigste allierede, USA og England, fuldstændig klart er på vej til at lave en aktion, der kan sikre den afvæbning, man har ventet på, og som er nødvendig for vores egen sikkerhed, og så mener jeg ikke, der kan være tvivl om, at vi kun har ét sted at stå, og det er sammen med vore nærmeste allierede.

Man kan selvfølgelig godt som Socialdemokraterne læne sig tilbage og sige: Nå, ja, vi sidder ikke i regering mere, vi vil ikke tage medansvar i den aktuelle situation, vi er ligeglade. Men jeg mener ikke, det er forsvarligt. Vi har en regering, der er gået foran og klart har meddelt, at man vil gribe ind over for det, som Saddam Hussein står for, og så mener jeg heller ikke, der er andre muligheder for mit parti end at bakke op bag den regering, som viser vejen på det udenrigspolitiske område.

Saddam Hussein har fra starten af sin karriere udryddet politiske modstandere, terroriseret civilbefolkningen, tortureret og myrdet løs i sin egen befolkning, så derfor handler det ikke for Dansk Folkeparti udelukkende om, hvorvidt der er et FN-mandat eller ikke er et FN-mandat. Det kan vi have lange diskussioner om. Der er forskellige udlægninger af sagen, men det, der er det afgørende for os, er: Punkt 1: At Saddam Hussein bliver afvæbnet. Punkt 2: At terrortruslen, som mange mener, Saddam Hussein også udgør, fordi han giver ly til terrorister, bliver fjernet. Og punkt 3: At vi er sikre på, at Danmark står sammen med vore nærmeste allierede, som gang på gang er kommet os til undsætning.

Vi må ikke glemme, at garanten for vores sikkerhed og for vores tryghed efter Anden Verdenskrig var USA. Garantien for vores sikkerhed og tryghed fremover er også USA, og derfor ville det være fuldstændig forkert, hvis det danske Folketing, den danske regering meldte anderledes ud. Hvis vi nærmede vore holdninger til Frankrigs og Tysklands, som efter hver deres interesser prøver at påvirke situationen i en retning, hvor det ikke skal føre til en militær konfrontation, kunne vi komme i alvorlige vanskeligheder, for så kunne vi være sikre på, at vi ikke nød den opbakning og havde den styrke, det giver at stå sammen med vigtige allierede som USA og England i denne situation.

For os er der ikke tvivl, når vi gør helhedsindtrykket op: Vi må og skal støtte den koalition af lande – vi ved ikke endnu, hvor mange der bliver, men mange bliver der – som helt klart vil